

mijmering / schoonheid

Het was een snikhete middag in de Provence. In de schaduw was het 35 graden. Wat het in de zon was wist ik niet, ik zou ook wel gek zijn geweest als ik uit m'n ligstoel was opgestaan en me naar de thermometer had gesleept om te zien wat ik wél wist, dat het eerste getal in

ieder geval een 4 was. Op zo'n middag kom je er weer eens achter hoeveel poriën je hebt waaruit het vocht vrijelijk kan stromen! Complete overgave is het devies. En denken 'het zal mijn tijd wel duren'.

Op zo'n middag ging de telefoon, die uiteraard binnen handbereik lag. Een onbekend nummer met het kengetal van Den Bosch. 'Met Ina Adema, commissaris van de koning in Noord-Brabant', klonk het vrolijk. 'Het Cultuurfonds van de Provincie Noord-Brabant heeft het genoeg u de Brabant Bokaal toe te kennen, een onderscheiding voor personen die zich als vrijwilliger op meer dan bijzondere wijze inzetten voor cultuur en natuur in de provincie'. Alsof een koele wind ging waaien! 'Krijg je de bokaal, dan ben je tevens Hoeder van het cultuur- of natuurgood waar je je voor inzet', voegde ze toe. In mijn geval is dat het door mij opgerichte Podium Klassiek Eindhoven, dat ik nu voor het twaalfde seizoen onbezoldigd programmeer en animeer. In het korte en prettige gesprek liet ik de commissaris weten natuurlijk zeer vereerd te zijn, maar vooral blij te zijn voor de klassieke kamermuziek. Waarop ze moest lachen en zei dat dat een opmerking was een Hoeder waardig!

Ik meen het. Alles van waarde is immers weerloos en de klassieke muziek, die mij vanaf mijn geboorte in haar greep heeft, is dat vanwege haar vluchtigheid misschien wel het meest. Want in een strikkwartet vertelt een componist het verhaal van zijn leven, met alle ups en downs; in een lied ligt verlangen, herkenbaar en universeel; in een pianosonate wisselen kracht en tederheid elkaar af. Die potentie heeft de muziek waar ik voor sta. Haar wil ik hoeden en behoeden.

Ik bedoel maar: ik ben er blij mee!